

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1176/2026. (IV. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó és dr. Szabó Marcel* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Patyi András* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Kovácsits László Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kovácsits László) eljáró indítványozó (Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben megállapított tényállás szerint 2026. március 18-án 23 óra 11 perckor egy magánszemély (a továbbiakban: kifogástevő) hivatali kapun keresztül kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy az indítványozó az általa kiadott hirado.hu internetes sajtótermékben 2026. március 16. és 18. napja között a kormányzati szereplőket túlnyomórészt pozitív, az ellenzéki szereplőket pedig jelentős arányban negatív kontextusban megjelenítő szerkesztési gyakorlatot folytatott, ezáltal megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt eljárási alapelveket. A kifogástevő állítása szerint a hirado.hu portálon a kérdéses időszakban megjelent belföldi hírcikkek teljes körét (77 cikket) vizsgálva az volt megállapítható, hogy a kormányt egyetlen negatív hír sem érintette, és az ellenzékéről sem jelent meg pozitív hangvételű tartalom (21 cikk negatív érlel említette az ellenzékét, 18 cikk pedig egyéb kategóriába volt sorolható). A nem politikai tartalmak kiszűrését követően a fennmaradó politikai tartalmú cikkek eloszlása a kifogástevő szerint teljes egészében a fenti két kategóriára redukálódott, ami már rendszerszerű aránytalanságot mutat, mely alkalmas arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét idézze elő, továbbá sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét is. A kifogástevő beadványához csatolta azt a táblázatot, mely tartalmazta a 77 cikk dátumát, azok címét, elérhetőségét, valamint annak a kifogásban felvázolt módszer szerinti minősítését és a minősítés eredményének statisztikai összesítését is.
- [3] Az NVB 2026. március 20. napján meghozott 174/2026. számú határozatával a kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy az indítványozó megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség és e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveit. Az NVB eltiltotta az indítványozót a további jogsértéstől, elrendelte a határozat rendelkező része első pontjának a hirado.hu oldalon történő közzétételét, továbbá az indítványozót 1 936 800 Ft összegű bírság megfizetésére is kötelezte. Az NVB határozata szerint a kifogás a formai feltételeknek megfelelt (NVB határozat, Indokolás [17]), az NVB vizsgálatának kiindulópontja pedig az volt, hogy az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által védett sajtószabadság érvényesülésével kapcsolatban tekintetbe kell venni, hogy az Alkotmánybíróság szerint a kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás követelménye a médiaszolgáltatók szerkesztői szabadságának korlátja lehet, ami különösen igaz a választási kampány időszakában (NVB határozat, Indokolás [20]). A választási kampány időszakában alapvetően nem a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) szerinti kiegyensúlyozottság, hanem a Ve. 2. § (1) bekezdése szerinti esélyegyenlőség követelménye az irányadó (NVB határozat, Indokolás [21]), az indítványozó pedig mind a státusza, mind pedig az ellátott közfeladat miatt azonos megítélés alá esik az állami szervekkel a választási kampány során (NVB határozat, Indokolás [23]). Az NVB érdemben megvizsgálta a kifogástevő által megjelölt cikkeket, figyelemmel azok megjelenési időpontjára és elérhetőségére is (NVB határozat, Indokolás [25]–[29]), és megállapította, hogy egyes linkek nem létező tartalomra utalnak (NVB határozat, Indokolás [26]), a kormányzati tevékenységre vonatkozó általános híradás pedig minden esetben eltérő megítélés alá esik, az nem minősül kampányközlésnek

(NVB határozat, Indokolás [30]). Az ily módon fennmaradó 68 cikk közül az NVB 49 olyat azonosított, mely valamely politikai erőt közvetlenül, vagy az ellentétes nézetet valló közösséget negatív színben történő feltüntetésével közvetve tüntetett fel előnyösebb helyzetben (NVB határozat, Indokolás [31]). Az NVB álláspontja szerint az olyan fordulatot tartalmazó cikkek, melyek már a címadás, a bevezető szöveg kialakítása és a szöveg-használat egyéb vonatkozásaiban is egyértelművé teszik, hogy az adott közléshez vagy történéshez a hirado.hu miként viszonyul, nem egyeztethetőek össze a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával (NVB határozat, Indokolás [32]). Az NVB szerint hasonlóan kell megítélni azokat a tartalmakat is, melyek egy-egy politikai szereplő Facebookon megjelenített közléseinek hírértéket tulajdonítva tett közzé az indítványozó, vagy olyan látszatot keltve lettek megjelenítve, hogy a hirado.hu munkatársa az adott politikai gyűlésen megjelent és az ott készített képeket elérhetővé tette. Ezzel nem volt szembeállítható olyan tartalom, amelyet a hirado.hu ugyanúgy a közösségi médiából vett volna át azzal a különbséggel, hogy annak közlése más politikai nézeteket vall, vagy gondolatait éppen a kormánypártok tevékenységével összefüggésben teszi közzé (NVB határozat, Indokolás [33]). Ugyancsak nem felel meg a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség követelményének az olyan cikkek közzététele sem, amelyek egyes, kevesebb megjelenésben részesített politikai szereplők érdekkörében tett nyilatkozatokat más politikai szereplők nyilatkozatainak érvrendszerébe illesztik (NVB határozat, Indokolás [34]). Az NVB megítélése szerint a Kúria irányadó gyakorlata alapján az esélyegyenlőség tartós megsértése pedig a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelmét is megvalósítja (NVB határozat, Indokolás [36]–[37]). Az egyéb jogkövetkezmények kiszabása körében az NVB értékelte, hogy az indítványozó közszolgálati médiaszolgáltatónak minősül, melynek törvényi feladata, hogy részrehajlás nélkül minden magyar polgár számára megfelelő tájékoztatást nyújtson (NVB határozat, Indokolás [38]).

- [4] 1.2. Az NVB határozatával szemben az indítványozó terjesztett elő bírósági felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az NVB határozatának megváltoztatását és a kifogás elutasítását, másodlagosan a bírságot kiszabó rendelkezés megváltoztatását és a bírság mellőzését vagy mérséklését kérte. A Kúria 2026. március 27. napján meghozott Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzésével a bírósági felülvizsgálati kérelmet részben megalapozottnak találta, és az NVB határozatát akként változtatta meg, hogy csak a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség követelményének sérelmét állapította meg azért, mert a hirado.hu saját szerkesztőinek pozitív vagy negatív véleményét kapcsolta egyes cikkek címeiben történő kiemeléséhez. A Kúria elrendelte a végzés rendelkező része első pontjának közzétételét a jogsértő közlésekhez hasonló módon, a bírság összegét 322 800 Ft-ra mérsékelte, az egyéb jogsértések megállapítását pedig mellőzte.
- [5] A Kúria osztotta az NVB álláspontját abban a kérdésben, hogy a kifogástevő a kifogásában a bizonyítékait megfelelően megjelölte (Kúria végzése, különösen Indokolás [33]). A Kúria, figyelemmel a 1147/2026. (III. 24.) AB határozat egyes megállapításaira, rögzítette, hogy az esélyegyenlőség követelményének érvényesítése a választási kampányról, a jelölőszervezetekről és a jelöltekről tájékoztatást adó médiaszolgáltatókat is terheli, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja ily módon az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által védett szerkesztői szabadság Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti korlátjának minősül. A médiaszolgáltatókra vonatkozóan azonban a Ve. nem tartalmaz konkrét tiltó szabályokat vagy kvótákat, ekként a jogalkalmazóra tartozik annak felelőssége, hogy egy konkrét esetben mérlegelje azt, hogy a médiaszolgáltató általi közlés sérti-e az esélyegyenlőséget (Kúria végzése, Indokolás [35]). A Kúria, figyelemmel az Alkotmánybíróság újabb gyakorlatára, úgy vélte, hogy miután a kifogás előterjesztője nem jelölt meg olyan további eseményeket, melyekről az indítványozónak tudósítania kellett volna, továbbá azt sem fejtette ki, hogy álláspontja szerint az adott eseményekről szóló tudósításokat hogyan kellett volna semlegesen megjeleníteni, ezért az NVB határozatának azon megállapítása, hogy az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontját a vizsgált három nap alatt megjelenített cikkek túlnyomó többségével megsértette, nem tekinthető bizonyítékokkal alátámasztott, indokolt döntésnek (Kúria végzése, Indokolás [39]). Megállapította ugyanakkor a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét hat olyan cikk vonatkozásában, melyeknél a címadást az NVB nem tartotta az esélyegyenlőség követelményével összeegyeztethetőnek. Ezek a címek a Kúria szerint egy eseményről, tényről való tudósítás felvezetésének minősülnek, melyben egy közszolgálati médiaszolgáltatónak nem lehet megnyilvánulnia, a semlegességnek, tárgyilagosságnak a címválasztásból is ki kell tűnnie, ami még abban az esetben is igaz, ha a cím egy közszereplő nyilatkozatának egy részét idézi, ilyenkor ugyanis a szerkesztő felelőssége az, hogy a nyilatkozatból mely szövegrészt emel ki a címbe (Kúria végzése, Indokolás [44]–[45]).
- [6] Figyelemmel arra, hogy a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét csak hat cikk vonatkozásában állapította meg, és egyebekben a kifogást elutasította, ezért a Kúria az NVB határozatának első pontjában rögzített egyéb jogsértések, így különösen a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű

joggyakorlás alapelve megsértésének megállapítását mellőzte, és a kiszabott bírság összegét is jelentősen mérsékelte. A Kúria ugyanakkor az indítványozó további jogsértéstől való eltiltását és a jogsértés közzétételét indokoltnak találta (Kúria végzése, Indokolás [46]–[47]). A Kúria végzésének elvi tartalma szerint „Az internetes sajtótermék cikkeinek címei valamely eseményről, tényről való tudósítás felvezetései tekinthetőek, amelyeknek egy közszolgálati médiaszolgáltató esetében – választási kampányban – semlegesnek, tárgyilagos stílusúaknak kell lenniük” (Kúria végzése, Indokolás [48]).

- [7] 1.3. A Kúria végzésével szemben az indítványozó terjesztett elő az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt, melyben a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Alaptörvény IX. cikke, XXVIII. cikk (1) bekezdése, I. cikk (3) bekezdése és B) cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással, az alábbiak szerint.
- [8] Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmét az alkotmányjogi panasz azért állítja, mert a Kúria végzése egyáltalán nem értékelt az indítványozó magatartásának alapjogi vonatkozásait. Az indítványozó megítélése szerint egy cikk címe nem tekinthető felvezető szövegnek, és a Kúria nem indokolta megfelelően, hogy a cikk címe miért sérti az esélyegyenlőséget, ezáltal a szerkesztői szabadságot úgy korlátozta, hogy a korlátozás jogi minősége és mércéje (médiaszabályozás vs. választási alapelv) átláthatatlanná és bizonytalanává vált. Az indítványozó szerint kizárólag az Mttv. tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a médiaszolgáltató hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorzámaiban műsorvezetőként, hírolvasóként, tudósítóként rendszeresen közreműködő munkatársai bármely médiaszolgáltató által közzétett műsorzámban szereplő politikai hírhez véleményt, értékelő magyarázatot (kivéve a hírmagyarázatot) nem fűzhetnek, ez az előírás azonban az internetes sajtótermékek cikkeire nem vonatkozik.
- [9] Azáltal pedig, hogy a Kúria önkényesen kiterjesztette a Ve. alapelveinek hatálya alá vonható cselekmények körét, végeredményben az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát is megsértette szerinte. Ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi, hogy a Kúria döntésének meghozatala során nem ismerte fel az előtte folyamatban levő ügy alapjogi vonatkozásait, ezért a támadott végzés nem felel meg sem az indokolt bírói döntéshez való jogból fakadó követelményeknek, sem pedig az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó értelmezési kötelezettségnek. Az indítványozó szerint az Alkotmánybíróság 1147/2026. (III. 24.) AB határozatának logikája jelen esetben nem alkalmazható (jelen alkotmányjogi panasz tárgya ugyanis kizárólag internetes sajtótermékre vonatkozó kifogás), az internetes sajtótermékben megjelenő cikkek címe nem tekinthető felvezető szövegnek, a Kúria pedig nem indokolta megfelelően, hogy egy cikk címe miért sérti az esélyegyenlőséget. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz végezetül azért is állítja, mert az indítványozó álláspontja szerint a kifogás valójában nem tartalmazta a jogszabálysértés bizonyítékait, így azokat a Kúria (és az NVB) nem is vehette volna figyelembe, hivatalbóli bizonyításnak pedig a Ve. szabályai alapján nincs helye.
- [10] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelmét az alkotmányjogi panasz (tartalmilag) azért állítja, mert a Kúria a sajtószabadság-korlátozás alkotmányos tesztjét érdemben nem futtatta végig.
- [11] Tartalmilag az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állítja az alkotmányjogi panasz azért, mert a további jogsértéstől való eltiltáshoz a Kúria nem rendelt egyértelmű, ellenőrizhető küszöböt, így a tiltó rendelkezés tartalma normatív pontosság nélküli és ezért aránytalanul korlátozó jellegű. Ugyancsak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állítja az indítványozó a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmával összefüggésben azért, mert a Kúria végzésével megváltoztatta a sok éve kialakult joggyakorlatot, és ezáltal a határozat meghozatalát megelőző időszakra alkalmazott új mércét.
- [12] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [13] 2.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a végzését 2026. március 27. napján hozta meg, az indítványozó az alkotmányjogi panaszát pedig 2026. március 30. napján 16:00 órát megelőzően, határidőben terjesztette elő. Az indítványozó érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozói jogosultsággal kapcsolatosan az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében közhatalmat gyakorló indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nem terjeszthet elő. A Kúria végzése rögzítette, hogy az indítványozó közfeladatot ellátó médiaszolgáltatónak minősül (Kúria végzése, Indokolás

- [41]), a közfeladat ellátása ugyanakkor nem feleltethető meg automatikusan az Abtv. 27. §-a szerinti közhatalom gyakorlásának. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság más, ugyancsak választási ügyekben az indítványozó indítványozó jogosultságát már elfogadta {lásd például: 1125/2026. (III. 23.) AB határozat; 1147/2026. (III. 24.) AB határozat; legújabban: IV/1063/2026. ügyszámú AB határozat}, ezért az Alkotmánybíróság a jelen ügyben sem látott okot arra, hogy a gyakorlatától eltérjen, és ennek megfelelően megállapította, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult.
- [14] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, így az indítvány ebben a tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogi képviselőjének meghatalmazása az Alkotmánybíróság eljárására is kiterjed.
- [15] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással terjeszthető elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3104/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [9]}, a B) cikk (1) bekezdésére pedig alkotmányjogi panasz kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával és a kellő felkészülési idő követelményének sérelmével összefüggésben alapítható, az indítványban felhívott jogállamiság és jogbiztonság követelményével összefüggésben nem {lásd például: 1052/2026. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezen elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [16] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részben általában utal az Alaptörvény IX. cikkének sérelmére (lásd az alkotmányjogi panasz 1. oldalát), részben az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelmét állítja (lásd az alkotmányjogi panasz 3. és 13. oldalát). Figyelemmel arra, hogy az indítvány tartalma szerint nem általában a véleménynyilvánítás szabadsága, hanem kifejezetten a sajtószabadság sérelmére vonatkozóan tartalmaz érvelést, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt annak tartalma szerint, az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése körében bírálta el.
- [17] 2.4. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmével összefüggésben is hivatkozott, azért, mert a Kúria végzésével a sok éve kialakult, konzekvensnek tekinthető joggyakorlatot megváltoztatva a végzés meghozatalát megelőző időszakra alkalmazott új mércét. Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen érveléssel összefüggésben utal arra, hogy egy bírósági döntés szükségképpen minden esetben a bírósági döntés meghozatalát megelőzően keletkezett tényeket értékeli. Az Alkotmánybíróság továbbá arra is utal, hogy az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdéséből fakadóan a jogegység biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria feladata {lásd például: 3047/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [44]}. Önmagában az a tény, hogy a Kúria végzésével adott esetben a korábbi ítélkezési gyakorlatától eltér, éppen ezért nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányjogi, hanem a Kúria joggyakorlat-egységesítési hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, a visszaható hatályú jogalkalmazás alaptörvényi tilalmával pedig egyébként sem hozható összefüggésbe. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai törvényi követelményének.
- [18] 2.5. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [19] 2.6. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételevé vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [20] 2.6.1. Az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel részben az alkotmányjogi panasz tartalmára, részben az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára.
- [21] 2.6.2. Az alkotmányjogi panasz ugyanakkor a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételevét sem veti fel, az alábbiak szerint.

- [22] 2.6.2.1. Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése sérelmét az indítványozó részben azért állítja, mert a Kúria végzése nem értékelte az indítványozó magatartásának alapjogi vonatkozásait, egy cikk címe nem tekinthető felvezető szövegnek, és a Kúria a szerkesztői szabadságot végeredményben úgy korlátozta, hogy a korlátozás jogi minősége és mércéje átláthatatlanná és bizonytalanná vált, az Mttv. hírszolgáltatásra vonatkozó előírásai ugyanis az internetes sajtótermékek esetében nem alkalmazhatóak.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria (az indítványozó állításával ellentétben) kifejezetten figyelemmel volt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, ahogyan az az Alkotmánybíróság 1147/2026. (III. 24.) AB határozatából is következik. Eszerint ugyanis „Mivel egy-egy választási eljárási alapelv – elvontsága folytán – nem tartalmaz konkrét korlátozást valamely alapjogilag védett magatartásra vonatkozóan, ebből következően az alapelveknek a konkrét ügyekben történő alkalmazásakor a bíróságra még fokozottabb felelősség hárul; amennyiben az alapelv alkalmazása alapjog-gyakorlását érint, az értelmezési mozgástér keretein belül a bíróságnak kell gondoskodnia az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontokat érvényesítő alapjogkorlátozási teszt elvégzéséről [3279/2019. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [35]]” (1147/2026. (III. 24.) AB határozat, Indokolás [47]; hivatkozva: Kúria végzése, Indokolás [42]).
- [24] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata a bíróságok ítélkezési tevékenységével szemben azt a követelményt támasztja, hogy a bíróságok az elbírálendő ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat [lásd például: 1005/2026. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [49]], mely követelménynek a Kúria jelen esetben a fentiek szerint eleget tett.
- [25] 2.6.2.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz azért állítja, mert (i) a Kúria önkényesen kiterjesztette a Ve. alapelveinek hatálya alá vonható cselekmények körét, túllépve ezzel az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési tartomány alkotmányos kereteit; (ii) a Kúria döntésének meghozatala során nem ismerte fel az előtte folyamatban levő ügy alapjogi vonatkozásait; (iii) a Kúria nem tett eleget az Alaptörvényből fakadó indokolási kötelezettségének; és (iv) a kifogás valójában nem tartalmazta a jogszabálysértés bizonyítékait, ekként az érdemi elbírálásra alkalmatlan volt.
- [26] (i) A Kúria végzésének önkényességével összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem adott elő arra vonatkozó, alkotmányosan értékelhető indokolást, hogy miért is tekinti a Kúria végzését az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit túllépőnek, *contra constitutionem*-nek. Még az indítványozó alkotmányjogi panaszban megjelenített érveinek esetleges helytállósága is legfeljebb a Kúria végzésének *contra legem* jellegét támaszthatná alá. Az Alkotmánybíróság következetes, a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatra visszavezethető gyakorlata szerint egy bírói döntés esetleges *contra legem* (szakjogi értelemben hibás) jellege csak kivételesen érheti el az önkényesség és ezáltal az alaptörvény-ellenesség szintjét (lásd különösen az Indokolás [29] bekezdését), ilyen érvelést azonban az indítványozó maga sem adott elő alkotmányjogi panaszában, csupán a döntés rá nézve sérelmes jellegét tekinti az alaptörvény-ellenesség szintjét elérőnek.
- [27] (ii) Abban a kérdésben, hogy a Kúria döntésének meghozatala során felismerte-e az előtte folyamatban lévő ügy alapjogi vonatkozásait, az Alkotmánybíróság visszautal a IX. cikk (2) bekezdése sérelmével összefüggésben a jelen végzés 2.6.2.1. pontjában (Indokolás [22] és köv.) tett megállapításaira, azok megismétlése nélkül.
- [28] (iii) Az indokolási kötelezettség állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutat rá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja az eljáró bíróság jogértelmezését, illetőleg nem tartja kellően részletesnek a bírói döntés indokolását, az indokolási kötelezettség követelményével összefüggésben még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételetyét [lásd például: 1035/2026. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [16]].
- Jelen esetben a Kúria döntésében egyértelmű indokát adta annak, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a Ve. alapelveinek, és ez mennyiben jelenti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése szerinti sajtószabadság korlátozását a választási kampány időszakában, és azt is kellő részletességgel megindokolta, hogy milyen magatartásra kötelek az indítványozó a további jogsértéstől való eltiltás körében. A címadással, illetőleg annak jelentőségével kapcsolatosan a Kúria végzése ugyancsak tartalmaz érdemi megállapítást: részben utal arra, hogy egy internetes sajtótermék szerkesztése eltér az Mttv. szerinti médiaszolgáltatás szerkesztésétől, részben pedig azt rögzíti,

hogy „a közszolgálati médiaszolgáltató sem korlátozható a közlés tartalmát illetően abban, hogy maguk az érintettek miként (pozitív vagy negatív előjellel) nyilatkoztak meg magukról, vagy a versenytársukról, annak magatartását, vagy üzenetét illetően. Ez ugyanis az adott kérdésben a hír, a tudósítás lényegét adó tények körébe tartozik. Az eseményről, tényekről való tudósítás felvezetésében azonban a szerkesztői megnyilvánulásnak semlegesnek kell maradnia, azaz kerülnie kell azt, hogy a saját pozitív vagy negatív véleményét kapcsolja hozzá a hírhez. Ez felel meg a választási esélyegyenlőség alapelvének” (Kúria végzése, Indokolás [43]). A szerkesztői megnyilvánulás semlegessége pedig értelemszerűen vonatkozik a címadásra is, annál is inkább, mert az internetes sajtótermékek kezdőoldalán éppen a címek jelennek meg a leghangsúlyosabban. A címek és a leadek nem közömbös járulékaik a tájékoztatásnak, hanem a közlés értelmét előzetesen kijelölő, a befogadó tájékozódását közvetlenül alakító részei. Választási kampány idején ezért a címek és a felvezető szövegek esetében fokozottan érvényesülnie kell a jelöltek közötti esélyegyenlőség, pártatlanság, elfogulatlanság (és végeredményben a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás) követelményeinek. A választási esélyegyenlőség sérelme ugyanis nem csupán a megjelenő tartalmak mennyiségében, hanem azok nyelvi keretezésében, különösen az értéktelített, sugalmazó vagy egyoldalúan minősítő címadás és felvezetés révén is megnyilvánulhat. A Kúriának ezért (az indítványozó állításával ellentétben) adott esetben éppen azt kellett volna külön megindokolnia, ha a címadás körében a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával összhangban lehetségesnek tartotta volna a szerkesztői megnyilvánulás semlegességének követelményétől való kifejezett eltérést, ez minősült volna ugyanis olyan, a Kúria végzésének meghozatala szempontjából alapvető jelentőségű, az ügy érdemét befolyásoló döntésnek, melyre az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nyilvánvalóan ki kell terjednie.

[29] (iv) Annak megítélése, hogy a kifogás formai értelemben megfelelő volt-e, azaz tartalmazta-e a jogszabálysértés bizonyítékait, az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső tényállás-megállapítási, bizonyítási és bizonyítékértékelési kérdésnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna (lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]). Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el (legutóbb például: 1154/2026. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [71]). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor ezzel összefüggésben arra is utal, hogy a Kúria végzésében részletes indokát adta annak, hogy miért nem osztja az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelemben is előadott jogi álláspontját a kifogás formai hiányosságaival összefüggésben (Kúria végzése, Indokolás [27]–[33]).

[30] 2.6.3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.

[31] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Kozma Ákos
alkotmánybíró helyett

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró*

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [32] Egyetértek a határozatnak azzal a megállapításával, amely szerint: „A szerkesztői megnyilvánulás semlegessége pedig értelemszerűen vonatkozik a címadásra is, annál is inkább, mert az internetes sajtótermékek kezdőoldalán éppen a címek jelennek meg a leghangsúlyosabban. A címek és a leadek nem közömbös járulékaik a tájékoztatásnak, hanem a közlés értelmét előzetesen kijelölő, a befogadó tájékozódását közvetlenül alakító részei. Választási kampány idején ezért a címek és a felvezető szövegek esetében fokozottan érvényesülnie kell a jelöltek közötti esélyegyenlőség, pártatlanság, elfogulatlanság (és végeredményben a jóhiszemű és rendeltetés-szerű joggyakorlás) követelményeinek. A választási esélyegyenlőség sérelme ugyanis nem csupán a megjelenő tartalmak mennyiségében, hanem azok nyelvi keretezésében, különösen az értéktelített, sugalmazó vagy egyoldalúan minősítő címadás és felvezetés révén is megnyilvánulhat.”
- [33] A digitális nyilvánosság korában a közösségi média és az internetes felületek a politikai tájékozódás elsőrendű szintereivé váltak, ezért nem vonhatók ki a választási eljárás alapelveinek hatálya alól. A választási alapelvek alkalmazása új kommunikációs eszközök esetén ekként nem bírói jogalkotásnak, hanem a fennálló alkotmányos és törvényi keretek Alaptörvény 28. cikkével összhangban álló értelmezésének tekintendő.
- [34] A közpénzből fenntartott, a nyilvánosság tájékoztatására rendelt intézményekre kampányidőszakban fokozott alkotmányos felelősség hárul. A közszolgálatosság nem pusztán szervezeti vagy formai minőség, hanem olyan alkotmányos rendeltetés, amely pártatlan, elfogulatlan és a pluralista tájékozódást elősegítő működést követel meg. E felelősség nem szűnik meg amiatt, hogy az érintett kommunikáció nem a klasszikus, az Mttv. hatálya alá tartozó médiaszolgáltatás körében, hanem adott esetben valamely digitális vagy közösségi médiafelületen valósul meg; ellenkezőleg: a modern nyilvánosság feltételei között e felületek éppúgy alkalmasak a választói akarat befolyásolására, mint a hagyományos sajtótermékek vagy médiaszolgáltatások. A demokratikus közvélemény szabadsága érdekében az állam által fenntartott tájékoztatási térnek a politikai egyoldalúságtól mentes működése alapvető alkotmányos érték. Ha pedig ez így van, akkor a címadásra, a leadek megfogalmazására és általában a hírek nyelvi keretezésére vonatkozó semlegességi követelmény nem csupán egyedi szakjogi részlet-szabály, hanem a választási esélyegyenlőség és a demokratikus közvélemény alkotmányos védelméből fakadó általános mérce.
- [35] Mindezek alapján a határozat idézett megállapítása helyesen rögzíti, hogy a választási esélyegyenlőség sérelme a digitális nyilvánosság körében nem kizárólag a megjelenések számszerű arányaiban, hanem azok szerkesztett nyelvi keretezésében is testet ölthet. E felismerés dogmatikai előfeltétele azonban éppen az, hogy a választási alapelvek a modern kommunikációs tér egészében irányadóak, továbbá hogy a közpénzből fenntartott, a demokratikus tájékozódás elősegítésére rendelt intézmények e térben is fokozott alkotmányos felelősséget viselnek. A címek és leadek semlegességére vonatkozó követelmény a választási alapelvek alkotmányos funkciójának, valamint a közszolgálati tájékoztatás intézményi felelősségének szükségszerű következménye.

Budapest, 2026. április 2.

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*

- [36] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2026. április 2.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Patyi András alkotmánybíró különvéleménye

- [37] Nem értek egyet a végzés rendelkező részével és annak indokolásával, ezért a végzést nem támogattam, és ahhoz az Abtv. 66. § (2) bekezdése alapján az alábbi különvéleményt csatolom.
- [38] Az Alaptörvény, az Abtv. és az Alkotmánybíróság ügyrendje – amelyek az Alkotmánybíróság működésének sarokkövei – egyértelműen kijelölik az alkotmányjogi panaszok befogadására vonatkozó tartalmi és eljárási feltételeket.
- [39] Eljárási oldalról az Abtv. 56. § (3) bekezdése és az Ügyrend 31. § (4) bekezdése értelmében a panasz visszautasításáról szóló végzést a visszautasítás okának és indokának rövid megjelölésével kell megindokolni. Meggyőződésem szerint ez éppen arra vonatkozó intelem, hogy a visszautasító végzésben ne jelenjenek meg az ügy érdemére vonatkozó megállapítások; csak a visszautasítás szűken vett oka és indoka. Ellenkező esetben alappal merülnek fel kérdések a tekintetben, hogy az indítvány visszautasító, azaz annak érdemi vizsgálatát el nem végző nem érdemi döntésnek az érdemi vizsgálatra tartozó, vagy legalábbis annak látszó megállapításai milyen viszonyban vannak a korábban érdemi határozatokban, a tartalmi értékelésre irányadó követelmények szerint lefolytatott vizsgálatok eredményeivel.
- [40] Az elfogadott végzés több helyen kilép ebből a törvényileg meghatározott eljárási keretből, a befogadási feltételek vizsgálatán túlterjeszkedő megállapításai pedig az alkotmánybírósági gyakorlat egységessége szempontjából is aggályosak.
- [41] Az indítványban szereplő szempontok, az ott megfogalmazott alkotmányossági és alapjogi érvelés álláspontom szerint a kúriai végzés tartalmát illetően olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel, amelyek megalapozták volna az Abtv. 29. §-a szerinti befogadási feltétel fennállásának megállapítását, és ezen keresztül az érdemi vizsgálatot.
- [42] Az Alkotmánybíróság jelen választási időszakban – a különböző internetes platformok, felületek választási folyamatban játszott szerepének előtérbe kerülése okán – több döntésében hangsúlyozta, hogy a választási ügyekben eljáró hatóságoknak és bíróságoknak fokozott felelőssége van abban, hogy a választási eljárás alapelveit az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság érvényesülésére tekintettel értelmezzék. E tekintetben a döntések indokolásánál is fokozott körültekintéssel kell eljárni.
- [43] Jelen esetben felmerül az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének esetlegesen alaptörvénytől korlátozása a szerkesztői szabadság és a címadás kontextusában, valamint az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatától eltérő, illetve ezen keresztül a *contra constitutionem* szintet elérő *contra legem* jogértelmezés lehetősége az egyes tartalmak megítélése és a semlegesség követelményének konkrét esetre vetítése kapcsán.
- [44] A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállam-elv alaptörvényi rögzítése megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására a demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. Az Alkotmánybíróság többek között az 1147/2026. (III. 24.) AB határozatában is kifejtette, hogy a Ve. a választás tisztaságának biztosítása érdekében alapvető szinten és tételes szabályokkal is kizárja az illetéktelen befolyás gyakorlását, és ebben az értelemben egyes előírásai egyebek között a választási kampány-eszközöket és tevékenységet is korlátozzák. Ugyanakkor az is egyértelmű, hogy nincs olyan szabály, amely a választási eljárás során egymással versengő résztvevők közötti objektív különbségek kiegyenlítését a sajtó számára kötelezővé tenné, mint ahogy olyan szabály sem vezethető le a Ve.-ből, vagy a választási eljárás bármely szabályából, amely szerint az egyes szereplők megszólalásait át kellene alakítani annak érdekében, hogy azok kellően semlegesek legyenek. Ez nemcsak a jelöltek és jelölő szervezetek közötti versengést ásná alá, hanem felvetné a tartalmakba való beleszólás – szélsőséges esetben akár egyfajta utólagos választási eljárási cenzúra – lehetőségét. Ez pedig egy olyan kérdés, amelynek érdemi vizsgálatától és a vizsgálat következményének levonásától – a történeti alkotmány vívmányának tekintett, már az 1848. március 15-i Tizenkét pont 1. pontjaként megjelenített sajtószabadság és az áprilisi törvények szellemiségét számos elemében megjelenítő – Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként az Alkotmánybíróság nem zárkozhat el.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1084/2026.

